

Ainevaldkond „Võõrkeeled“

1. Üldalused

1.1 Valdkonnapädevus

Valdkonna pädevus on suutlikkus mõista ja tõlgendada võõrkeeles esitatut, suhelda eesmärgipäraselt nii kõnes kui kirjas, järgides vastavaid kultuuritavasid; mõista ja väärtustada erinevaid kultuure, oma ning teiste kultuuride sarnasusi ja erinevusi.

Võõrkeeledõppe tulemusena kujuneb õpilastel eakohane võõrkeelepädevus vähemalt kahes võõrkeeles, mis tähendab, et õpilane:

- 1) mõistab ja vahendab võõrkeeles esitatut;
- 2) suhtleb eesmärgipäraselt ja olukohaselt nii kõnes kui ka kirjas;
- 3) loob ja esitab nii suuliselt kui ka kirjalikult eri liiki tekste;
- 4) tunneb õpitavat keelt kõnelevate piirkondade/kogukondade kultuuri;
- 5) mõistab oma kultuuri ja teiste kultuuride sarnasusi ja erinevusi ning väärtustab keelelist ja kultuurilist mitmekesisust;
- 6) väärtustab võõrkeelte oskust ja on motiveeritud keeli õppima;
- 7) kasutab võõrkeelseid veebikeskkondi, teadvustades nende võimalikke ohte;
- 8) omandab edasiseks keelte õppimiseks vajalikud oskused ja kohandab need enda vajadustele vastavaks.

1.2 Ainevaldkonna õppeainete arvestuslik maht

Ainevaldkonda kuuluvad A-võõrkeel ja B-võõrkeel.

Mehikoorma Põhikoolis õpitakse A-võõrkeelena inglise keelt, B-võõrkeelena vene või saksa keelt.

A-võõrkeele õppimist alustatakse I kooliastmes (3. klassis) ja B-võõrkeelt II kooliastmes (6. klassis).

Ainevaldkonna õppeainete nädalatundide maht on kooliastmete kaupa alljärgmine:

Õppeaine	I kooliaste	II kooliaste
A-võõrkeel	3	9
B- võõrkeel		3

Tundide jaotus klassiti:

Õppeaine	3. kl	4. kl	5. kl	6. kl
A-võõrkeel	3	3	3	3
B-võõrkeel				3

1.3. Ainevaldkonna kirjeldus ja valdkonnasisene lõiming

Võõrkeelte ainevaldkonna eesmärk on tagada, et õpilastel kujuneks eri keeltes välja suutlikkus mõista, väljendada ja tõlgendada kontseptsioone, mõtteid, tundeid, fakte ja arvamusi nii suuliselt kui ka kirjalikult (kuulamine, rääkimine, lugemine ja kirjutamine) mitmesugustes ühiskondlikes ja kultuurisituatsioonides, lähtudes nende vajadustest ja soovidest.

Võõrkeelte ainevaldkonda kuuluvad õppeained avardavad igäüks eraldi ja kõik koos õpilaste suhtlusvõimalusi, aitavad neil mõista ja väärtustada mitmekeelelist ja -kultuurilist maailma ning kujundavad nende suutlikkust võõrkeeleoskust elukestvalt arendada. Valdkonnasisene lõiming toimub erinevate keelte õpetajate koostöös. Õpilasi suunatakse kasutama ühes keeles omandatud oskusi, et õppida teisi keeli ning luua seoseid ja tuua paralleele erinevate keelte vahel.

Võõrkeelte õpe lähtub Euroopa keeleõppe raamdokumendi ja selle sõsarväljaande põhimõtetest ning nendes kirjeldatud keeleoskustasemetest. Võõrkeelte õpitulemusi on raamdokumendile toetudes kirjeldatud ühtsetel alustel. Raamdokumendi põhimõtete rakendamine õppes võimaldab motiveerida õpilasi võõrkeeli õppima, suunata erineva edasijõudmisega õpilasi endale jõukohaseid õpieesmärke seadma ning saada läbipaistvat tagasisidet saavutatu kohta.

Raamdokument näeb keeleõppe eesmärgina õppijate toimetulekut erinevates suhtlusolukordades, suutlikkust end väljendada ja täita eri ülesandeid, st eesmärgiks on suhtluspädevuse kujunemine. Suhtluspädevus hõlmab raamdokumendi järgi kolme komponenti: keelelist, sotsiolingvistilist ja pragmaatilist pädevust. Keele grammatika ja sõnavara omandatakse keelt kontekstis eesmärgipäraselt kasutades ning järk-järgult jõutakse keelereeglite teadliku rakendamiseni. Sotsiolingvistilise pädevuse kaudu areneb õppija keelekasutuse olukohasus (viisakusreeglid, keeleregister jm) ning pragmaatilise pädevuse kaudu tema võime mõista, luua ja vahendada nii suulisi kui ka kirjalikke tekste.

Raamdokument rõhutab nii mitmekeelsuse kui ka mitmekultuurilisuse olulisust. Seetõttu arendatakse õpilastes oskust võrrelda oma ja teisi kultuure, leida nende sarnasusi ja erinevusi, mõista ning väärtustada kultuuride ja keelte eripära, olla salliv ning vältida eelarvamuslikku suhtumist võõrapärasesse. Suhtluspädevuse ja kultuuriteadlikkuse saavutamiseks suunatakse õpilasi tarbima vastava keele kultuuri ja aidatakse neil leida kontakte õpitava keele kõnelejatega, korraldades nt õppereise ja õpilasvahetusi või virtuaalkohtumisi. Teiste kultuuride tundmine aitab teadlikumalt tajuda oma keele ja kultuuri eripära. Võõrkeeleõpe nõuab avatud ning paindlikku meetodilist käsitlust, et kohendada õpet õpilaste vajaduste järgi. Õpilaskeskse võõrkeeleõppe tähtsamad põhimõtted on:

- 1) õpilase aktiivne osalemine õppetegevuses, tema teadlik ja loov võõrkeele kasutamine ning oma õpistrateegiate kujundamine;
- 2) õppematerjali sisu vastavus õpilase eale ja huvidele;
- 3) erinevate suhtluspädevust arendavate õppemeetodite rakendamine;
- 4) õpetaja kui õpilase koostööpartner ja nõustaja teadmiste ja oskuste omandamisel;
- 5) õppematerjalide avatus, nende kohandamine ja täiendamine õpilase eesmärkide, vajaduste ja huvide põhjal;
- 6) vigade käsitlemine õppimise loomuliku osana, nende parandamine vastavalt õppe eesmärgile.

1.4. Võimalusi valdkonnaüleseks lõiminguks, üldpädevuste arengu toetamiseks ja õppekava läbivate teemade käsitlemiseks

Võõrkeelte õppimise kaudu toetatakse õpilastes kõigi riikliku õppekava üldosas kirjeldatud üldpädevuste arengut. Üldpädevuste saavutamist toetab valdkonnaülevalt õppeainete eesmärgipärane lõimimine teistesse valdkondadesse kuuluvate õppeainetega ning läbivate teemade õpilase jaoks tähenduslik käsitlemine. Selle tulemusel kujuneb õpilasel suutlikkus rakendada oma teadmisi ja oskusi erinevates olukordades, kujundada enda väärtushoiakuid ja -hinnanguid ning võimalus omandada ettekujutus ühiskonna kui terviku arengust. Seejuures on väga oluline süsteemne ja järjepidev koostöö aineõpetajate vahel. Võõrkeele õpetuse kaudu saab toetada teadmiste omandamist teistes ainevaldkondades ning ainete vaheliste seoste teadvustamist. Üldpädevuste kujundamine ning läbivate teemade käsitlemise ja lõimingu

korraldamise põhimõtted määratakse kooli õppekava üldosas ja rakendamine täpsustatakse valdkonnakavas.

1.5. Võõrkeelte valdkonna lõiming teiste ainevaldkondadega

Võõrkeelte ainekavad arvestavad teadmisi, mida õpilane saab õpitava keele maa ja kultuuri kohta teiste ainevaldkondade kaudu. Võõrkeeleõppes kasutatavad materjalid täiendavad teadmisi, mida õpilane omandab teistes õppeainetes, andes õpilasele keelevahendid erinevate valdkondadega seonduvate teemade käsitlemiseks. Võõrkeeleoskus võimaldab muu hulgas õppijale ligipääsu lisateabeallikaile (teatmeteostele, võõrkeelsele kirjandusele, internetile jt), toetades sel moel materjaliotsimist mõne teise õppeaine jaoks.

Keel ja kirjandus. Võõrkeeltele on kõige otsesem seos keele ja kirjandusega, kuna võõrkeeleõppes rakendatakse emakeeles omandatud teadmisi: arendatakse kirjalikku ja suulist eneseväljendusoskust, luuakse tekste ning õpitakse neist aru saama. Kõik need teadmised ja oskused kantakse järgmist keelt õppides üle uude kultuurikonteksti.

Matemaatika: matemaatikapädevuse arengut toetab numbrite tundmise ja arvutamise kõrval erinevates alustekstides leiduvate sümbolite, graafikute, tabelite ja diagrammide mõistmise ning tõlgendamiseoskuse arendamine.

Loodus-ja sotsiaalsed: lõiming kujundatakse erinevate teemavaldkondade ja nendes kasutatavate alustekstide ning õppe kaudu. Võõrkeelte õppes juhitakse õpilasi muu hulgas väärtustama looduslikku mitmekesisust ning vastutustundlikku ja säästvat eluviisi; ära tundma kultuurilist eripära ja järgima üldtunnustatud käitumisreegleid; kujundama oma arvamust ning olema aktiivne ja vastutustundlik kodanik.

Kunstiained: kunstipädevusega puututakse kokku kultuuriteadlikkuse kujundamise kaudu, õppides tundma erinevate maade kultuurisaavutusi nii teemade (nt „Riigid ja nende kultuur“, „Vaba aeg“) kui ka vahetute kunstielamuste kaudu (kino, teater, kontserdid, muusika, näitused, muuseumid jm). Õpilasi suunatakse märkama ja väärtustama erinevaid kultuuritraditsioone ning maailmakultuuri mitmekesisust.

Tehnoloogia: erinevate teemavaldkondade ja nendes kasutatavate alustekstide ning õppe kaudu teadvustatakse tehnoloogia arengusuundumisi, seejuures arutletakse nt tehnoloogia kasutamisega kaasnevate võimaluste ja ohtude üle või tutvutakse eri valdkondade teadus saavutustega.

Kehaline kasvatus ja liikumisõpetus: kehakultuuripädevus seostub võõrkeeltes tervisliku eluviisi ja kehalise aktiivsuseväärtustamisega. Võõrkeeleõppes (nii nagu kehalises kasvatuseski) tuleb sallivalt suhtuda kaaslastesse järgida ausa mängu reegleid ning teha koostööd.

1.6. Õppetegevuse kavandamise ja korraldamise põhimõtted

Õpet kavandades ja korraldades:

- 1) lähtutakse õppekava alusväärtustest, üldpädevustest, valdkonnapädevusest, kooliastme lõpuks taotletavatest teadmistest, oskustest ja hoiakutest ning õpitulemustest ja kooli õppekavas sätestatud õppesisust, kooliastmete õppe -ja kasvatustöö rõhuasetustest ning lõimingust teiste õppeainete ja läbivate teemadega;
- 2) arvestatakse didaktika nüüdisaegsete käsituste ja ainevaldkonnas toimunud arenguga, võetakse arvesse kohalikku eripära ning muutusi ühiskonnas;
- 3) toetatakse lõimingut teiste õppeainete ja läbivate teemadega;
- 4) taotletakse, et õpilase õpikoormus (sh kodutööde maht) jaotub õppeaasta ulatuses ühtlaselt ning jätab piisavalt aega puhkuseks ja huvitegevusteks;
- 5) võimaldatakse õpet nii individuaalselt kui ka koos teistega, kujundatakse õpiharjumusi ja -oskusi, suunatakse tegema valikuid, et toetada õpilaste kujunemist aktiivseiks ning iseseisvaks õppijaiks;
- 6) arvestatakse õpilaste individuaalseid eripärasid ja pakutakse neile diferentseeritud sisu ja raskusastmega ning sobivat pingutust nõudvaid ülesandeid, mis toetavad individualiseeritud käsitlust ning suurendavad õpimotivatsiooni;
- 7) hoitakse tähelepanu all motivatsiooni ja huvi säilimist ning kasvatamist, reageeritakse õpiraskustele ning pakutakse õpiabi;
- 8) kasutatakse autentset keelematerjali ning nüüdisaegset õppekirjandust, sh digimaterjale ja -vahendeid;
- 9) võimaldatakse siduda õpet koolivälise eluga, et kogu ainekäsitus oleks võimalikult elulähedane, õpilasele ea kohane ja tähenduslik.

Õppesisu sätestatakse kooli valdkonnakavas, valiku teeb võõrkeeletõpetaja arvestusega, et kooliastme lõpuks taotletavad teadmised, oskused ja hoiakud ning õpitulemused, üldpädevused, valdkonnapädevus oleksid saavutatud. Õpitulemuste saavutamiseks on mõistlik tagada kooli tunnijaotusplaaniga nii A-võõrkeelet kui ka B-võõrkeeletunnid vähemalt kolm korda nädalas.

1.7. Läbivate teemade rakendamise võimalusi

Võõrkeelte õppe eesmärgid ja teemad toetavad erinevais kooliastmeis õpilase algatusvõimet, mõtteaktiivsust ning läbivate teemade omandamist, kasutades selleks sobivaid võõrkeelseid (autentseid) alustekste ning erinevaid pädevusi arendavaid töömeetodeid. Eelkõige on läbivad teemad seotud järgmiste teemavaldkondadega:

1) elukestev õpe ja karjääri planeerimine: „Õppimine ja töö”. Kujundatakse iseseisva õppimiseoskus, mis on oluline alus elukestva õppe harjumuste ja hoiakute omandamisel. Erinevate õppevormide kaudu arendatakse õpilaste suhtlus- ja koostööoskusi, mida on muu hulgas vaja tulevases tööelus. Võõrkeelt õppides omandatakse eneseanalüüsiks ja enda tutvustamiseks vajalikku sõnavara, et ennast võõrkeeles esitleda ja oma mõtteid arusaadavalt edasi anda. Õpe võimaldab vahetult kokku puutuda töömaailmaga, nt käivad õpilased ettevõtteis, tutvuvad ainevaldkonnaga seotud ametite, erialade ja edasiõppimisvõimalustega. Nii kujuneb oskus koostada õpinguile ja tööle kandideerimiseks vajalikke dokumente;

2) keskkond ja jätkusuutlik areng: „Kodukoht Eesti”. Taotletakse õpilase kujunemist sotsiaalselt aktiivseks, vastutustundlikuks ning keskkonnateadlikuks

inimeseks, kes hoiab ja kaitseb keskkonda ning, väärtustades jätkusuutlikkust, on valmis leidma vastuseid keskkonna- ja inimarengu küsimustele;

3) kodanikualgatus ja ettevõtlikkus: „Mina ja teised“, „Igapäevaelu. Õppimine ja töö“, „Kodukoht Eesti“, „Vaba aeg“. Taotletakse õpilase kujunemist aktiivseks ning vastutustundlikuks kogukonna- ja ühiskonnaliikmeks, kes mõistab ühiskonna toimimise põhimõtteid ja mehhanisme ning kodanikualgatuse tähtsust, tunneb end ühiskonnaliikmena ja toetub oma tegevuses riigikultuuritraditsioonidele ning arengusuundadele;

4) kultuuriline identiteet: „Kodukoht Eesti”, „Riigid ja nende kultuur”. Taotletakse õpilase kujunemist kultuuriteadlikuks inimeseks, kes mõistab kultuuri osa inimeste mõtte- ja käitumislaidi kujundajana ning kultuuride muutumist ajaloo vältel, kellel on ettekujutus

kultuuride mitmekesisusest ja kultuuriga määratud elupraktika eripärast ning kes väärtustab omakultuuri ja kultuurilist mitmekesisust ning on salliv ja koostööaldis;

5) teabekeskond: „Igapäevaelu. Õppimine ja töö“, „Riigid ja nende kultuur“, „Vaba aeg“. Taotletakse õpilase kujunemist teabeteadlikuks inimeseks, kes tajub ja teadvustab teabekeskonda, suudab seda kriitiliselt analüüsida ning toimida selles oma eesmärkide ja ühiskonnas omaksvõetud kommunikatsioonieetika järgi;

6) tehnoloogia ja innovatsioon: „Igapäevaelu. Õppimine ja töö“, „Vaba aeg“. Taotletakse õpilase kujunemist uuendusaltiks ja nüüdisaegset tehnoloogiat eesmärgipäraselt kasutada oskavaks inimeseks, kes tuleb toime kiiresti muutavas tehnoloogilises elu-, õpi- ja töökeskkonnas;

7) tervis ja ohutus: „Mina ja teised“, „Kodu ja lähiümbrus“, „Igapäevaelu. Õppimine ja töö“. Taotletakse õpilase kujunemist vaimselt, emotsionaalselt, sotsiaalselt ja füüsiliselt terveks ühiskonnaliikmeks, kes järgib tervislikku eluviisi, käitub turvaliselt ning aitab kaasa tervist edendava turvalise keskkonna kujundamisele;

8) väärtused ja kõlblus: „Mina ja teised“, „Kodu ja lähiümbrus“, „Kodukoht Eesti“, „Igapäevaelu. Õppimine ja töö“, „Riigid ja nende kultuur“, „Vaba aeg“. Taotletakse õpilase kujunemist kõlbliselt arenenud inimeseks, kes tunneb ühiskonnas üldtunnustatud väärtusi ja kõlbluspõhimõtteid, järgib neid koolis ja väljaspool kooli, ei jää ükskõikseks, kui neid eiratakse, ning sekkub vajaduse korral oma võimaluste piires.

1.8. Hindamise põhimõtted

Hindamine on õppeprotsessi osa, mille kaudu toetatakse õpilase õppimist ja arengut. Hindamisel saadakse ülevaade õpitulemuste saavutatusest ja õpilase individuaalsest arengust ning toetatakse selle kaudu õpilase kujunemist positiivse minapildi ja adekvaatse enesehinnanguga ennastjuhtivaks õppijaks, tekitatakse huvi võõrkeelte õppimise vastu ning luuakse alus elukestvale võõrkeeleeõppele. Hindamise abil saab õppija tagasisidet oma edenemise kohta õppimisel ja õpistrateegiate valikuteks. Õpetaja saab teavet oma õpetamise tulemuslikkuse kohta ning sisendit nii õppetegevuse kui ka iseenda pädevuste arendamiseks. Rakendatakse nii diagnostilist, kujundavat kui ka kokkuvõtvat hindamist, mida esitatakse nii sõnaliste hinnangute kui ka numbriliste hinnatena. Diagnostilise hindamise käigus selgitatakse välja õpilaste eelteadmiste ja oskuste tase, ainealased väärarusaamad ja spetsiifilised õpiraskused, et kavandada järgnevat õppimist ja õpetamist. Õppeprotsessi käigus rakendatakse

kujundavat hindamist, kus õpilane saab suulist ja kirjalikku tagasisidet nii õpetajalt kui ka kaasõpilastelt oma õpitulemuste saavutamise taseme ning tugevate külgede ja arenguvõimaluste kohta. Kokkuvõttev hindamine toimub õppeperioodi või mahuka õppeteema lõpul, et kontrollida õppetöös püstitatud eesmärkide saavutamist ja riikliku õppekavaga sätestatud õpitulemuste saavutatust. Kokkuvõttev hinne võib kujuneda õppeperioodi jooksul toimunud hindamise tulemusena, seejuures arvestatakse, et hinnetel võib sõltuvalt töö mahust ja raskusastmest olla erinev kaal. Alates esimesest kooliastmest kaasatakse õpilane hindamisprotsessi nii oma töö hindamisel kui ka kaasõpilaste tagasisidestamisel. Õpilasele on õppeprotsessi alguses teada, mida ja millal hinnatakse, milliseid hindamisvahendeid kasutatakse ning millised on hindamise kriteeriumid. Õpilast suunatakse õppeprotsessi käigus oma õppimist ja püstitatud eesmärkide saavutamist analüüsima ja reflekteerima. Hindamisel lähtutakse vastavatest põhikooli riikliku õppekava üldosa sätetest, hindamise nõuded ja korraldus, sh mittenumbrilise hindamise kasutamine ja mujal õpitu arvestamine täpsustatakse kooli õppekavas.

1.9. Õppekeskkonna kujundamise põhimõtted

Kool korraldab õppe:

- 1) viisil, kus luuakse üksteist austav, vastastikku hooliv ja toetav, turvaline, kiusamis- ja vägivaldavaba õppekeskkond, mis rajaneb usalduslikel suhetel, sõbralikkusel ja heatahtlikkusel ning kus märgatakse ja tunnustatakse kõiki õpilase pingutusi ja õpiedu;
- 2) soovitatavalt ruumis, kus on võimalik liikumist eeldavateks tegevusteks (nt rühmatööd, õppemängud) inventari ümber paigutada;
- 3) ruumis, kus saab kasutada digitehnoloogiat, -keskkondi ja -materjale;
- 4) kasutades ka koolivälise füüsilise ja digiõppekeskkondade võimalusi, nt muuseumid, näitused, teater, kino, kontserdid, õppereisid, kohtumised õpitavat keelt emakeelena kõnelejatega, et rakendada õppimist toetavaid ja mitmekesisavaid õppevorme (nt õuesõpe).

2. A-võõrkeel (inglise keel)

2.1 Üldalused

2.1.1 Õppe- ja kasvatuseesmärgid

Põhikooli inglise keele õpetusega taotletakse, et õpilane:

- 1) saavutab iseseisva keelekasutaja taseme, mis võimaldab selles keeles igapäevastes situatsioonides suhelda ning lugeda ja mõista eakohaseid võõrkeelseid originaaltekste;
- 2) huvitub võõrkeelte õppimisest ja nende kaudu silmaringi laiendamisest;
- 3) omandab oskuse märgata ja väärtustada erinevate kultuuride eripära;
- 4) omandab oskuse edaspidi õppida võõrkeeli ning pidevalt täiendada oma keeleoskust;
- 5) huvitub õpitavat keelt kõnelevatest maadest ja nende kultuurist;
- 6) oskab kasutada eakohaseid võõrkeelseid teatmeallikaid (nt teatmeteosed, sõnaraamatud, internet), et leida vajalikku infot ka teistes valdkondades ja õppeainetes.

2.1.2 Õppeaine kirjeldus

Inglise keel on enamikule õpilastest esimene kokkupuude teise keele ja kultuuriga, mistõttu üks inglise keele õppe olulisemaid ülesandeid on äratada õpilastes huvi teiste keelte ja kultuuride vastu ning tekitada võõrkeele õppeks motivatsiooni.

Võõrkeele kui suhtlusvahendi omandamine on pikaajalist pingutust nõudev tegevus, mis eeldab õppija aktiivset osalust.

Inglise keele õppimisel saadud õpioskused on aluseks järgmiste võõrkeelte omandamisel.

A-võõrkeele õppes keskendutakse kuuetele teemavaldkonnale: mina ja teised; kodu ja lähiümbrus; kodukoht Eestis; riigid ja nende kultuur; igapäevaelu, õppimine ja töö ning vaba aeg ja meedia. Nende käsitlemisel lähtutakse vastava kooliastme õpilaste keeleoskustasemest, kogemustest, huvidest ning vajadustest.

Keeletunnis suheldakse peamiselt õpitavas võõrkeeles. Vajaduse korral kohandab õpetaja oma keele tasemekohaseks ja/või jagab toetavaid selgitusi.

Kõigis kooliastmes on oluline osa paaris- ja rühmatööl.

Kõigis kooliastmes on oluline õppijat motiveerida ning kujundada temas positiivset hoiakut keeleõppesse. Eduelamuse saavutamiseks luuakse tundides positiivne õhkkond ja väärtustatakse õppija iga edusammu.

Õppimist toetab kujundav hindamine, igal õppeperioodil antakse õppijale tagasisidet nii sõnalise hinnangu kui ka hinde vormis. Tunnustatakse ka tulemuse saavutamiseks tehtud jõupingutusi. Vigu käsitletakse normaalse keeleõppe osana, nende analüüsimine soodustab õpitava mõistmist ning võimaldab õpilasel oma keelekasutust korrigeerida.

2.2 I kooliaste

2.2.1 Õpitulemused

3. klassi lõpetaja:

- 1) saab aru lihtsatest igapäevastest väljenditest ja lühikestest lausetest;
- 2) kasutab õpitud väljendeid ja lühilauseid oma vajaduste väljendamiseks ning oma lähiümbruse (pere, kodu, kooli) kirjeldamiseks;
- 3) reageerib adekvaatselt väga lihtsatele küsimustele ja korraldustele;
- 4) on omandanud esmased teadmised õpitava keele maast ja kultuurist;
- 5) suhtub positiivselt võõrkeele õppimisesse;
- 6) kasutab esmaseid õpioskusi (kordamist, seostamist) võõrkeele õppimiseks;
- 7) oskab õpetaja juhendamisel töötada nii individuaalselt, paaris kui ka rühmas;
- 8) suudab suhelda lihtsas keeles, kui vestluskaaslane räägib aeglaselt, selgelt ning on valmis aitama.

2.2.2 Õppesisu

Teemavaldkonnad:

Mina ja teised.

Kodu ja lähiümbrus.

Kodukoht Eesti.

Igapäevaelu. Õppimine ja töö.

Vaba aeg.

Igapäevaelu. Õppimine ja töö.

Vaba aeg.

2.2.3 Õppetegevus

I kooliastmes on oluline mängulisus, suur kaal on salmidel ja lauludel. Rõhk on kuulamisel ning rääkimisel. Omandatakse esmane sõnavara. Õpetaja julgustab õpilasi kasutama õpitud väljendeid ja lühilauseid kontekstis. Õpilased õpivad võõrkeele häälikuid eristama ning omandavad õige hääldusaluse. Loetakse ja kirjutatakse peamiselt seda, mis on suuliselt juba õpitud. Peamise õpistrateegiana kasutatakse õpitu kordamist ja seostamist. Tunnis juhitakse õpilasi töötama nii paaris kui ka rühmas.

Metoodiliste võtete valikul lähtutakse eakohasusest. Osaoskuste arendamiseks sobivad näiteks:

- 1) teatud sõnale või fraasile reageerimine (käetõstmine, püsti tõusmine, esemele või pildile osutamine);
- 2) loetellu sobimatu sõna äratundmine;
- 3) kuuldu põhjal pildi täiendamine;
- 4) tähelepanelikku kuulamist nõudvate mängude mängimine (nt bingo);
- 5) laulude ja luuletuste kuulamine ning nende põhjal ülesande täitmine (nt ridade järjestamine, riimuvate sõnade leidmine);
- 6) dialoogide, laulude ja luuletuste esitamine;
- 7) häälega lugemine;
- 8) rääkimine pildi alusel;
- 9) ära kirja tegemine ja mudeli järgi kirjutamine.

2.2.4 Hindamine

I kooliastmes hinnatakse põhiliselt õpilase kuulatud tekstist arusaamist ja suulist väljendusoskust. Hinnates kasutatakse sõnalisi hinnanguid, mis toovad esile õpilase tugevused ja edusammud. Puudustele juhib õpetaja tähelepanu taktitundeliselt.

Õpilane õpib õpetaja juhendamisel ise oma tööle hinnangut andma. Õppetöö vältel toob ta koostöös õpetajaga esile:

- 1) oskused ja teadmised, mis ta on enda arvates hästi omandanud;
- 2) oskused või teadmised, mille omandamiseks peab ta veel tööd tegema.

Õpilane saab hinde iga trimestri lõpus.

2.2.5 Inglise keel 3. klassis

Õppesisu

Kõnearendus-, lugemis-, kuulamis- ja kirjutamisteemad

Mina ja teised. Suhtlemine pereliikmete ja kaaslastega (nt teiste käekäigu vastu huvi tundmine). Viisakusväljendid (viisakas kõnetamine: tervitamine, vabandused, tänamine, vastamine, pöördumine, palve).

Kodu ja lähiümbrus. Elu linnas ja maal (nt linnakodu ja maakodu). Kodu kirjeldamine (nt ruumid, sisustus). Avalikud kohad ja rajatised. (nt park, ujula, kauplus). Lemmikloomad (nt looma välimus, värv, suurus). Töövahendid ja kohustused kodus (nt tööjaotus, kodutehnika ja tööriistad, nende kasutamine).

Kodukoht Eesti. Suuremad linnad (nt pealinn Tallinn, Tartu, Pärnu). Aastaring (kalender, aastaajad, nädalapäevad, kuude nimetused, kuupäevad). Rahvakalendri tähtpäevad (nt mardipäev, kadripäev, jõulud, vastlapäev).

Riigid ja nende kultuur. Euroopa riigid (nt mõned Euroopa riigid, nende pealinnad, põhirahvused, keel). Mõned eakohased aktuaalsed ühiskondlikud teemad, mis kajastavad selle kooliastme õpilaste huvide ringi ja käsitletavaid teemasid.

Igapäevaelu. Õppimine ja töö. Avalikud asutused (nt kaubamajad, teenindusasutused); Turvaline liiklemine (nt koolitee, liiklusvahendid). Koolielu (õppevahendid, ruumid koolis, koolikoti sisu). Päeva planeerimine (nt päevakava).

Vaba aeg. Sport, erinevad vaba aja veetmise viisid.

Õpitulemused

Kuulamine

- saab aru selgelt hääldatud fraasidest, lausetest ja tuttava situatsiooniga seotud lühikestest dialoogidest. Mõistab selgelt ja aeglaselt antud juhiseid ning pöördumisi.

Lugemine

- loeb lühikesi lihtsaid tekste (nt ürituste kavad, postkaardid, meilid, kuulutused, sildid, teeviidad, lühiankeedid, -küsimustikud, -teated, -sõnumid) ja leiab neist vajaliku faktiinfo;
- saab aru lihtsatest kirjalikest tööjuhistest.

Rääkimine

- oskab lühidalt tutvustada iseennast ja oma ümbrust;
- saab hakkama õpitud sõnavara ja lausemallide piires lihtsate dialoogidega;
- vajab vestluskaaslase abi.
- **Kirjutamine**
- oskab lühidalt kirjutada iseendast ja teisest inimesest;
- oskab täita lihtsat küsimustikku;
- tunneb õpitud sõnavara õigekirja;
- kasutab lause alguses suurtähte ja lause lõpus õiget kirjavahemärki.

2.3 II kooliaste

2.3.1 Õpitulemused

6. klassi lõpetaja:

- 1) saab õpitud temaatika piires aru lausetest ja sageli kasutatavatest väljenditest;
- 2) mõistab olulist õpitud temaatika piires;
- 3) kirjutab lühikesi tekste õpitud temaatika piires;
- 4) tuleb toime teda puudutavates igapäevastes suhtlusolukordades õpitavat keelt emakeelena kõnelejaga;
- 5) teadvustab eakohaselt õpitava maa ja oma maa kultuuri sarnasusi ja erinevusi ning oskab neid arvestada;
- 6) rakendab õpetaja juhendamisel varem omandatud õpioskusi ja -strateegiaid;
- 7) töötab õpetaja juhendamisel iseseisvalt, paaris ja rühmas;
- 8) seab endale õpieesmärke ning hindab koostöös kaaslaste ja õpetajaga oma saavutusi.

2.3.2 Õppesisu

I kooliastmes alustatud alateemad jätkuvad osaoskuste arengu põhjal. Neile lisanduvad järgmised alateemad:

Mina ja teised. Iseloom, välimus, enesetunne ja tervis, suhted sõpradega ja lähikondsetega, ühised tegevused, viisakas käitumine.

Kodu ja lähiümbrus. Kodu ja koduümbrus, sugulased; pereliikmete ametid; igapäevased kodused tööd ja tegemised.

Kodukoht Eesti. Eesti asukoht, sümboolika ja tähtpäevad; linn ja maa, Eesti loodus, ilm, käitumine looduses.

Riigid ja nende kultuur. Õpitavat keelt kõnelevate riikide sümboolika, tähtpäevad ja kombed, mõned tuntumad sündmused, saavutused ning nendega seotud nimed ajaloo- ja kultuuri- valdkonnast; eakohased aktuaalsed ühiskondlikud teemad, Eesti naaberriigid.

Igapäevaelu. Õppimine ja töö. Kodused toimingud, söögikorrad, hügieeniharjumused; turvaline liiklemine, tee küsimine ja juhatamine; poes käik, arsti juures käimine; kool ja klass, koolipäev, õppeained; ametid.

Vaba aeg. Huvid, erinevad vaba aja veetmise viisid.

2.3.3 Õppetegevused

II kooliastmes julgustab õpetaja õpilast võõrkeeles suhtlema, suurendades suulise suhtluse kõrval järk-järgult kirjalike tööde mahtu.

Kuulamis- ja rääkimisoskuse kõrval muutuvad tähtsaks ka lugemis- ja kirjutamisoskus, sh õigekirjaoskuse ja loovuse süstemaatiline arendamine. Jätkub põhisõnavara kiire laiendamine, õpilasi juhatakse iseseisvalt lugema. Oluline on arendada teksti mõistmise oskust. Suulist suhtlemisoskust arendatakse erineva sisuga rühmatöödega, sh mängude ja rollimängudega. Kirjutamisel on oluline tekstiloomeskuse arendamine. Teemasid käsitledes pööratakse erinevate osaoskuste kaudu tähelepanu teiste kultuuride tundmaõppimisele ning kõrvutamisele oma kultuuriga. Õpilasi harjutatakse kasutama sõnaraamatuid. Osaoskuste arendamiseks sobivad näiteks:

- 1) eri liiki eakohaste tekstide kuulamine ja lugemine;
- 2) adapteeritud eakohaste tekstide iseseisev lugemine;
- 3) ülesande täitmine kuuldu ja loetu põhjal (nt tabeli täitmine, joonise täiendamine);
- 4) eri liiki etteütlused;
- 5) mudelkirjutamine (nt sõnumid, postkaardid, lühikesed kirjad);
- 6) järjestusülesanded (nt sõnad lauseteks, laused/lõigud tekstiks);
- 7) eakohased projektitööd;
- 8) lühiettekanded (nt projektitööde kokkuvõtted, huvialade tutvustamine);
- 9) rollimängud;
- 10) õppesõnastike kasutamine.

2.3.4 Hindamine

II kooliastmes hinnatakse kõiki osaoskusi kas eraldi või lõimitult. Igal trimestril saab õpilane hinde tunnistusele.

Töid, mis sisaldavad kõigi osaoskuste kontrolli, on soovitatav II kooliastmes teha mitte rohkem kui 4 õppeaastas.

2.3.5 Inglise keel 4. klassis

Õppesisu

Kõnearendus-, lugemis-, kuulamis- ja kirjutamisteemad

Mina ja teised. Nimi, vanus, lemmiktegevused, sõbrad.

Kodu ja lähiümbrus. Pereliikmed ja sugulased. Aadress, maja, korter. Igapäevased kodused tööd ja tegemised.

Kodukoht Eesti. Aastaajad. Ilm. Loomad ja linnud.

Riigid ja nende kultuur. Õpitava keele kultuuriruumi kuuluvad riigid ja nende sümboolika. Tähtsamad pühad.

Igapäevaelu. Õppimine ja töö. Söögikorrad, toit, toiduained. Tee küsimine ja juhatamine.

Vaba aeg. Huvialad. Sport.

Õpitulemused

Kuulamine

- mõistab lihtsaid vestlusi ning lühikeste jutustuste, teadete ja sõnumite sisu, kui need on talle tuttavatel teemal, seotud igapäevaste tegevustega ning esitatud aeglaselt ja selgelt.

Lugemine

- loeb üldkasutatava sõnavaraga lühikesi tavatekste õpitud sõnavara piires;
- leiab tekstis sisalduvat infot ja saab aru teksti mõttest.

Rääkimine

- oskab lühidalt kirjeldada lähiümbrust, igapäevaseid toiminguid ja inimesi;
- kasutab põhisõnavara ja käibefraase, lihtsamaid grammatilisi konstruktsioone ning lausemalle.

Kirjutamine

- koostab õpitud sõnavara piires lähiümbruse ja inimeste kirjeldusi;
- kirjutab lühikesi ja lihtsaid teateid igapäevaeluga seotud tegevustest.

2.3.6 Inglise keel 5. klassis

Õppesisu

Kõnearendus-, lugemis-, kuulamis- ja kirjutamisteemad:

Mina ja teised. Iseloom, välimus. Enesetunne, tervis. Suhted sõpradega ja lähikondlastega. Ühised tegevused.

Kodu ja lähiümbrus. Kodu ja koduümbrus. Sugulased, igapäevased kodused tööd ja tegemised.

Kodukoht Eesti. Eesti asukoht, sümboolika. Loodus, linnud, taimed. Aastaajad ja ilm.

Riigid ja nende kultuur. Õpitava keele kultuuriruumi kuuluvad riigid ja nende keel, pealinn, sümboolika, tähtpäevad ja kombad.

Igapäevaelu. Õppimine ja töö. Söögikorrad, toit, toiduained. Tee küsimine ja juhatamine. Poeskäik. Arsti juures käimine. Kool ja klass, koolipäev, õppeained (tunniplaan), kooliruumid.
Vaba aeg. Huvialad. Sport. Erinevad vaba aja veetmise viisid.

Õpitulemused

Kuulamine

- mõistab lihtsaid vestlusi ning lühikeste jutustuste, teadete ja sõnumite sisu, kui need on talle tuttavatel teemal, seotud igapäevaste tegevustega ning esitatud aeglaselt ja selgelt.

Lugemine

- loeb üldkasutatava sõnavaraga lühikesi tavatekste õpitud sõnavara piires (isiklikud kirjad, kuulutused);
- leiab tekstis sisalduvat infot ja saab aru teksti mõttest.

Rääkimine

- oskab lühidalt kirjeldada lähiümbrust, igapäevaseid toiminguid ja inimesi;
- kasutab põhisõnavara ja käibefraase, lihtsamaid grammatilisi konstruktsioone ning lausemalle;
- suudab alustada ja lõpetada lühivestlust ja vestelda tuttavatel teemal.

Kirjutamine

- koostab õpitud sõnavara piires lähiümbruse ja inimeste kirjeldusi;
- kirjutab lühikesi ja lihtsaid teateid igapäevaeluga seotud tegevustest (postkaart, kutse);
- oskab näidise järgi ja õpikut või sõnaraamatut kasutades koostada lühikesi tekste.

2.3.7 Inglise keel 6. klassis

Õppesisu

Kõnearendus-, lugemis-, kuulamis- ja kirjutamisteemad

Mina ja teised. Võimed, tugevused ja nõrkused. Inimestevahelised suhted. Viisakusreeglid. Iseloom ja välimus. Enesetunne, tervis.

Kodu ja lähiümbrus. Perekondlikud sündmused ja tähtpäevad (sünnipäevad). Kodukoha vaatamisväärsused. Mererand. Igapäevased kodused tööd ja tegemised.

Kodukoht Eesti. Loodus ja looduskaitse, käitumine looduses. Elu linnas ja maal. Eesti vaatamisväärsused, sümboolika, tähtpäevad. Ilm.

Riigid ja nende kultuur. Õpitava keele kultuuriruumi kuuluvad riigid (Ühendkuningriik ja Ameerika Ühendriigid) ja nende lühiiseloostus. Sümboolika, tähtpäevad, kombed. Tuntumate riikide nimetused, rahvad, keeled, naaberriigid. Puhkekohad. Erinevate riikide kuulsused. Elu linnas ja maal.

Igapäevaelu. Õppimine ja töö. Tervislik eluviis. Suhtlemine teeninduses. Turvalisus. Õpioskused ja harjumused. Kool, klass, koolipäev ja õppeained. Elu tulevikus, tehnikasaavutused. Loomariik.

Vaba aeg. Kirjandus ja kunst. Sport. Erinevad vaba aja veetmise viisid (reisimine, külaskäik loomaaeda). Hobid.

Õpitulemused

Kuulamine

- suudab jälgida enda jaoks tuttava valdkonna mõttevahetust ning eristada olulist infot;
- saab aru olmesfääris kuulatud üldkeelse suhtluse sisust (nt poes, bussis, hotellis, piletilevis).

Lugemine

- loeb lihtsaid tavatekste (nt reklaamid, menüüd, ajakavad, ohuhoiatused) tuttavatel teemadel ja saab aru neis sisalduvast infost;
- suudab mõnikord aimata sõnade tähendust konteksti toel.

Rääkimine

- oskab rääkida oma huvidest ja tegevustest;
- tuleb toime olmesfääris suhtlemisega;
- oskab väljendada oma suhtumist ja eelistusi;
- suudab alustada, jätkata ja lõpetada vestlust tuttavatel teemadel, kuid võib vajada abi

kasutab õpitud põhisõnavara ja lausemalle valdavalt õigesti; spontaanses kõnes on vigu. kõne on arusaadav, kuigi esineb hääldusvigu ja sõnade otsimist.

Kirjutamine

- oskab kirjutada lühikesi kirjeldavat laadi jutukesti oma kogemustest ja ümbritsevast;
- koostab lihtsaid isiklike kirju;

- oskab kasutada sidesõnu aga, sest, et jt;
- rakendab õpitud õigekirjareegleid (nt algustähe ortograafia, kirjavahemärgid).

3. B-võõrkeel (saksa keel)

3.1 Üldalused

3.1.1 Õppe- ja kasvatuseesmärgid

Saksa keele õpetusega taotletakse, et õpilane:

- saavutab keeleoskuse taseme, mis võimaldab tal igapäevastes suhtlusolukordades toime tulla;
- huvitub võõrkeelte õppimisest ning nende kaudu silmaringi laiendamisest
- omandab oskuse märgata ja väärtustada erinevate kultuuride eripära;
- tunneb erinevaid võõrkeelte õppimise strateegiaid ning oskab neid iseseisvalt kasutada;
- huvitub õpitavat keelt kõnelevatest maadest ja nende kultuurist;
- oskab kasutada eakohaseid võõrkeelseid teatmeallikaid (nt teatmeteosed, sõnaraamatud, internet), et leida vajalikku infot ka teistes valdkondades ja õppeainetes.

3.1.2 Õppeaine kirjeldus

Saksa keele kui teise omandatava võõrkeele õpe võimaldab õpilasel laiendada oma suhtlemisvõimalusi ja kultuurilist silmaringi, tagab juurdepääsu teadmiskallikale ning loob eeldused vahetuks suhtlemiseks, toetab edasisi õpinguid ja tegevust ühiskonnas.

Oluline on erinevate keelte üksteist toetav ja väärtustav õpetamine, aga eriti seoste nägemine A-võõrkeelega. A-võõrkeelt õppides saadud õpikogemus ja omandatud õpioskused toetavad B-võõrkeele õppimist. Samuti arvestatakse teadmisi, mida õpilane saab õpitava keele maa ja kultuuri kohta teiste õppeainete kaudu.

Võõrkeele kui õppeaine ja suhtlusvahendi omandamine on tegevus, mis nõuab õppijalt pikaajalist pingutust ning aktiivset osalust.

Keeletunnis suheldakse peamiselt õpitavas võõrkeeles. Emakeelt võib kasutada vajaduse korral selgituste andmiseks.

Võõrkeeleõppes on kesksel kohal tegevused, mis nõuavad keele eesmärgistatud kasutamist ja lõimivad erinevaid keeleoskuse aspekte.

Õpetuses lähtutakse kommunikatiivse õpetuse põhimõtetest. Kommunikatiivne keeleoskus (suhtluspädevus) hõlmab kolme komponenti: keelelist, sotsiolingvistilist ja pragmaatilist.

Keeleteadmised ei ole eesmärk omaette, vaid vahend parema keeleoskuse omandamiseks. Keele struktuuri õpitakse kontekstis, järk-järgult jõutakse grammatikareeglite teadliku omandamise juurde.

Sotsiolingvistilise pädevuse kaudu areneb õppija keelekasutuse olukohasus (viisakusreeglid, keeleregister jm).

Pragmaatilise pädevuse kaudu areneb õppija võime mõista ja luua tekste.

Suhtluspädevust arendatakse keeleliste toimingute (kuulamise, lugemise, rääkimise, kirjutamise) kaudu.

Keeleõppe telje moodustavad teemavaldkonnad, mille kaudu ja piires kujuneb suhtluspädevus. Kõigis kooliastmes ja klassides käsitletakse teemasid kõigist teemavaldkondadest, kuid rõhuasetused ja maht on erinevad. Teemade käsitlemisel lähtutakse õpilaste kogemustest, huvidest ja vajadustest.

Õppetegevusi kavandades lähtutakse didaktilistest põhiprintsiipidest (lähemalt kaugemale, tuntult tundmatule, lihtsalt keerulisele, konkreetselt abstraktsele) ning keelekasutuse vajadustest (alustades sagedamini kasutatavatest sõnadest ja vormidest).

Rõhk on interaktiivsel õppimisel ja õpitava keele kasutamisel. Kõigis kooliastmes on oluline osa paaris- ja rühmatööl. Õpilasi suunatakse tegema eakohast iseseisvat tööd (lugema, infot hankima, projektides osalema jne).

Suhtluspädevuse ja kultuuriteadlikkuse arendamiseks ergutatakse õpilasi kasutama õpitavat keelt ka väljaspool keeletundi. Motivatsiooni suurendamiseks on soovitatav aidata leida kirjasõpru ning korraldada õppereise, õpilasvahetusi ja kohtumisi õpitavat keelt emakeelena kõnelejatega.

Oluline õppijat motiveerida ning kujundada temas positiivset hoiakut keeleõppesse. Eduelamuse saavutamiseks luuakse tundides positiivne õhkkond ja väärtustatakse õppija iga edusammu.

Õppimist toetab kujundav hindamine. Igal õppeperioodil peab õpilane saama tagasisidet kas sõnalise hinnangu või hinde vormis. Tunnustama peab ka tulemuse saavutamiseks tehtud jõupingutusi. Vigu käsitletakse õppeprotsessis normaalse õppimise osana, nende analüüsimine soodustab õpitava mõistmist ning võimaldab õpilasel oma keelekasutust korrigeerida.

Õpetaja hinnangute kõrval kasutatakse õppes ka enesehindamist ja kaaslaste antud hinnanguid, võttes vajaduse korral abiks nt Euroopa keelemapi.

3.2 II kooliaste (6. klass)

3.2.1 Õpitulemused

6. klassi lõpetaja:

- saab aru igapäevastest väljenditest ja lühikestest lausetest;
- kasutab õpitud väljendeid ja lühilauseid oma vajaduste väljendamiseks ning oma lähiümbruse (pere, kodu, kool) kirjeldamiseks;
- reageerib adekvaatselt lihtsatele küsimustele ja korraldustele;
- on omandanud esmased teadmised õpitava keele kultuuriruumist;
- rakendab õpetaja juhendamisel varem omandatud õpioskusi ja -strateegiaid;
- seab endale õpiesmärke ning hindab koostöös kaaslaste ja õpetajaga oma saavutusi;

3.2.2 Õppesisu

Mina ja teised. Enese ja kaaslaste tutvustus (nimi, rahvus, sugu, vanus, elukoht jmt) ning välimuse kirjeldus (kasv, kehaehitus, juuste ja silmade värv jmt), enesetunne (nt. hea /halb tuju, kuidas läheb?); ühised tegevused sõpradega (mis mulle ja mu sõpradele meeldib teha); viisakusväljendid (kellele mida ja kuidas öelda, kuidas käituda)

Kodu ja lähiümbrus. pereliikmete ja lähisugulaste tutvustus (nimi, vanus, sugu,) ning iseloomustus (amet, tegevusala, huvid,); kodu asukoha lühikirjeldus (riik, linn/maakoht, mõni iseloomustav omadussõna).

Kodukoht Eesti. Eesti riigi nimi, asukoht, pealinn, oma rahvus, keel; linna ja maad iseloomustav põhisõnavara (maja, park, mets, mägi jmt); aastaegade nimetused ja põhilised erinevate aastaegade ilma kirjeldavad väljendid (hea/halb ilm, päikseline, vihmane jmt)

Igapäevaelu. Õppimine ja töö. - päevakavajärgsed tegevused kodus, koolis (päevaplaan, kellaajad, õppeained, õppevahendid jmt); peamiste söögikordade nimed (hommik, lõuna, õhtu) ja mõned olulisemad söögid-joogid (kohv, tee, võileib, helbed jmt vastavalt õpitava keele jõudlusele).

Vaba aeg. lihtsamad tegevused ja eelistused (lugemine, muusika kuulamine, rattasõit, lemmiktoit. lemmikloom jmt)

3.2.3 Õppetegevus

Oluline on äratada huvi uue keele ja kultuuri vastu. Esiplaanil on kuulamis- ja rääkimisoskuse arendamine ning õigete hääldeharjumuste kujundamine. Õpetaja julgustab õpilasi kasutama õpitud väljendeid ja lühilauseid kontekstis, rakendades aktiivõppemeetodeid ning mängulisust.

Lugemisoskust arendatakse lihtsate tekstidega ning kirjutamisoskust mudelkirjutamisega. Õpilased kasutavad A-võõrkeele õppimisel omandatud õpioskusi ja -strateegiaid. Osaoskuste arendamiseks sobivad:

- kuuldu põhjal pildi joonistamine või täiendamine;
- sobitusülesande lahendamine (nt pildi vastavus kirjeldusele);
- dialoogide, laulude ja luuletuste esitamine;
- rääkimine pildi alusel;
- häälega lugemine;
- lihtsa faktilise info leidmine tekstist;
- mudeli järgi kirjutamine;
- õpikusõnastiku kasutamine.

3.2.4 Hindamine

II kooliastmes hinnatakse õppe alguses põhiliselt õpilase kuulatud tekstist arusaamist ja suulist väljendusoskust, jõudes õppe edenedes kõigi osaoskuste hindamiseni. Puudustele juhib õpetaja tähelepanu taktitundeliselt. Hinnates kasutatakse hindeid ning suulisi või kirjalikke sõnalisi hinnanguid, mis toovad esile õpilase tugevused ja edusammud.

4. B-võõrkeel (vene keel) II kooliaste

4.1. Õppeaine kirjeldus

B-võõrkeele õppimise eesmärgiks on saavutada põhikooli lõpuks keelekasutaja algtase, mis loob aluse hilisemaks keeleoskuse edasiarendamiseks. Mitme võõrkeele oskus võimaldab tänapäeva avatud maailmas tajuda maailma tema kultuurilises mitmekesisuses ning avardab õppimise ja töö võimalusi. B-võõrkeele õppes saab toetuda A-võõrkeelt õppides saadud õpikogemustele ja omandatud õpioskustele ning neid edasi arendada. Oluline on erinevate keelte üksteist toetav ja väärtustav õpetamine, eriti seoste nägemine A-võõrkeelega.

B-võõrkeeleõppes keskendutakse kuuele teemavaldkonnale: mina ja teised; kodu ja lähiümbrus; kodukoht Eesti; riigid ja nende kultuur; igapäevaelu, õppimine ja töö ning vaba aeg ja meedia. Nende käsitlemisel lähtutakse vastava kooliastme õpilaste keeleoskustasemest, kogemustest, huvidest ning vajadustest. Võõrkeele kui suhtlusvahendi omandamine nõuab õppija järjepidevat ja aktiivset osalust. Oluline on A-võõrkeeles saadud õpioskuste kasutamine ja arendamine, endale õpieesmärkide seadmine ning nende saavutamise hindamine, kasutades nt Euroopa keelemappi või õpimappi. Keeletunnis suheldakse peamiselt õpitavas võõrkeeles. Õpetaja kohandab oma keele tasemekohaseks ja/või jagab toetavaid selgitusi.

B-võõrkeele teemavaldkonnad näidetega

MINA JA TEISED

- enese ja kaaslaste tutvustus (nimi, rahvus, sugu, vanus, elukoht jmt) ning välimuse kirjeldus (kasv, kehaehitus, juuste ja silmade värv jmt),
- enesetunne (nt hea/halb tuju);
- ühised tegevused sõpradega (mis mulle ja mu sõpradele meeldib teha);
- viisakusväljendid (kellele mida ja kuidas öelda, kuidas käituda).

KODU JA LÄHIÜMBRUS

- pereliikmete ja lähisugulaste tutvustus (nimi, vanus, sugu) ning iseloomustus (amet, tegevusala, huvid);
- kodu asukoha lühikirjeldus (riik, linn/maakoht, mõni iseloomustav omadussõna).

KODUKOHT EESTI

- Eesti riigi nimi, asukoht, pealinn, oma rahvus, keel;
- linna ja maad iseloomustav põhisõnavara (maja, park, mets, mägi jmt);
- aastaegade nimetused ja põhilised aastaegade ilma kirjeldavad väljendid (hea/halb ilm, päikseline, vihmane jmt).

RIIGID JA NENDE KULTUUR

-õpitava keele riigi/riikide nimetused vastavas keeles, tuntumad tähtpäevad ning nendega seotud tavad.

IGAPÄEVAELU. ÕPPIMINE JA TÖÖ NING VABA AEG

- päevakavajärgsed tegevused kodus, koolis (päevaplaan, kellaajad, õppeained, õppevahendid jmt); peamiste söögikordade nimed (hommik, lõuna, õhtu) ja mõned olulisemad söögid-joogid (kohv, tee, võileib, helbed jmt)
- lihtsamad tegevused ja eelistused (lugemine, muusika kuulamine, mängimine, sport, lemmiktoit, lemmikloom jmt).

MEEDIA

-tuntuimad meedialiigid ja meedia tarbimise eelistused.

Keeleteadmised

KIRI JA HÄÄLDUS

Vene tähestik (nii trüki- kui kirjatähed).

Siduskiri: soovituslik on lähtuda samadest nõudmistest, mis on emakeele siduskirja suhtes sama kooli algkoolis.

Nimede kirjutamine vene ja eesti keeles, translitereerimise reeglid. Tähemärkide häälikuline tähendus. Sõnarõhk.

Täishäälikute hääldamine eel- ja järelrõhulistes silpides, reduktsioon.

Kaashäälikud. Sisihäälikute hääldamine. Häälikute sarnastumine: helilised/helitud, palataalsed/mittepalataalsed.

NIMISÕNA

Grammatiline sugu: naissoost nimisõnad –*a/-я* lõpuga; meessoost sõnad, mille lõpus on kaashäälik või –*й* ja –*a/-я* (*nana, бабушка, дядя*); kesksõost sõnad –*o/-e* lõpuga.

Nimisõnade mitmuse nimetava käände moodustamine (*ы-* ja *и-* lõpulised meessoost ja naissoost sõnad; *a-* ja *я-* lõpulised kesksõost ja meessoost sõnad).

OMADUSSÕNAD

Omadussõna lõpud ainsuse ja mitmuse nimetavas käändes (tüve lõpphäälik palataliseerimata/ palataliseeritud; küsimused *какой? какая? какое? какие?*). Omadussõna ühildumine nimisõnaga ainsuse ja mitmuse nimetava käändes.

TEGUSÕNA

I pöördkond (*еть-, ать-, ять-* lõpulised tegusõnad) ja II pöördkond (*ить-* lõpulised tegusõnad). Tegusõnade pööramine olevikus.

Eitav kõne: *Я не играю, Мальчик не играет, Мы не играем* jne.

ASESÕNA

Isikulised asesõnad nimetavas käändes.

Omastavad asesõnad ainsuses ja mitmuses.

MÄÄRSÕNA

Hinnangut väljendavad mäarsõnad (*хорошо, плохо*).

Määrsõnade *здесь, тут, там* kasutamine.

ARVSÕNA

Põhiarvsõnad. Küsimus *сколько лет?*, vastus (nimisõnaga *год, года / лет*).

ABISÕNAD

Rinnastav sidesõna *и*.

Eitussõna *нет* (*nt нет отца, мамы, книги*).

Rinnastavad sidesõnad *а, но*.

LAUSE STRUKTUUR

Küsimused *Кто это? Что это; Где?* ja vastused lihtlauseid näidete abil.

Võimalikud õpitegevused ainekavas esitatud teadmiste, oskuste, hoiakute kujundamiseks ja õpitulemuste saavutamiseks (koos hindamisvõimalustega)

A1 keeleoskustaset iseloomustavad: **lühikesed ja väga lihtsad tekstid, üksikud sõnad ja väljendid, räägitakse aeglaselt ja selgelt, õpitud teemal, arusaamist toetab pildimaterjal.**

Teadmised oskused, hoiakud	Õpitulemused	Õpitegevusi õpitulemuse saavutamiseks	Õpitulemuste hindamine (võimalikud ülesandetüübid hindamiseks)
VASTUVÕTUTOIMINGUD (kuuldu ja loetu mõistmine)			
KUULDU MÕISTMINE: aeglane, sidus ja selge kõne, lühikesed ja lihtsad pildimaterjaliga toetatud tekstid (üksikud sõnad, fraasid ja väljendid) ja tuttava situatsiooniga seotud lühikesed dialoogid.			
1) saab kuulates aru lühikestest lausetest ja lihtsatest igapäevastest väljenditest 2) reageerib adekvaatselt väga lihtsatele küsimustele ja juhistele.	1) mõistab üksikuid sõnu ja väljendeid, kui räägitakse aeglaselt ja selgelt, õpitud teemal; 2) mõistab konkreetset teavet (nt kohta ja aega) õpitud teemal salvestatud sõnumites, kui sõnumid esitatakse aeglaselt ja selgelt; 3) mõistab ja järgib selgelt ja aeglaselt antud juhiseid (nt tunnitegevusteks); 4) reageerib adekvaatselt väga lihtsatele küsimustele (õpitud teemal).	1) kuulab, kordab ja eristab erinevaid häälikuid (nt minimumpaarid) 2) kuulab autentset ja õppeotstarbel salvestatud kõnet (õpetaja ja/ või emakeelerääkijate kõnelduna), kordab, jälgendab, plaksutab kaasa, näitab käega (intonatsiooni, keelerütmi, meloodiat ja rõhuasetusi jne); 3) reageerib teatud sõnale või fraasile vastava tegevusega (käetõstmine, püstitõusmine, esemele või pildile osutamine jne); 4) täiendab pilti või teksti, sobitab ja leiab vajaliku kuuldu	1) erinevate häälikute eristamine nii kõnes kui kirjas (tähe- või värvikaartidega näitamine, +/- või õige variandi märkimine jne); 2) teksti põhisisu mõistmine ja vastav reageerimine (õige värvi või pildi näitamine, vale pildi välistamine, õige liigutuse tegemine, käskluste täitmine jne); 3) kuuldu põhjal lihtsatele küsimustele vastamine; 4) kuuldu põhjal ankeedi (nimi, vanus, pereliige, elukutse, hovid) kirjutamine.

		põhjal (nt ankeedi täitmine); 5) mängib tähelepaneliku kuulamist nõudvaid mängu (nt „Bingo“); 6) kuulab laule ja luuletusi ning täidab nende põhjal ülesandeid	

LOETU MÕISTMINE: tunneb ära, loeb ja hääldab õpitava keele tähemärke, sõnu ja fraase õpitud sõnavara piires; loeb lühikesi lihtsaid tekste ja leiab neist vajaliku faktiinfo; lugemise tempo on väga aeglane, teksti mõistmiseks võib vajada korduvat lugemist.

1) mõistab lugedes väga lihtsaid tekste fraashaaval, leides üles õpitud sõnad ja väljendid ning tuginedes neile.	1) mõistab kaardi või e-kirjaga saadetud lühikesi konkreetseid sõnumeid; 2) mõistab konkreetset teavet tuttavate sõnadega kirjutatud ja piltidega illustreeritud lihtsas teabematerjalis; 3) mõistab tuttavate sõnadega kirjutatud ja piltidega illustreeritud jutukest.	1) tutvub tähestikuga ja harjutab seda; 2) loeb häälega; 3) loeb ja mõistab õpetaja abiga tööjuhendit või küsimust (mida tuleb teha või millist infot tekstist otsida); 4) loeb lühikesi (piltidega varustatud) lugusid; 5) paneb tekstilõigud (SMS-sõnumid, lühidialoogid jne) õigesse järjekorda; reastab lauseid vastavalt sisule;	1) tähtede ja õpitud sõnade lugemine (õige hääldusega, õige rõhuga); 2) lausete/tekstilõikude ühendamine ja järjestamine; 3) tekstist vajaliku info leidmine; 4) tekstist vastuste leidmine põhilistele küsimustele (kes, kus, mis, millal, mida, miks jne).

		6) tunneb ära ja vajadusel märgib tekstis tuttavad sõnad ja väljendid, loetellu sobimatu sõna; eristab teksti alusel õiged ja valed väited; vastab küsimustele (enesekontrolli võimalus: peab kokku saama õige lahendussõna jne).	

LOOME- JA SUHTLUSTOIMINGUD

SUULISED TOIMINGUD: kasutab õpitud lihtsaid sõnu ja lausemalle, osaleb lühidialoogis; vajab vestluskaaslase abi ja võib toetuda emakeelele ja žestidele; hääldusvead võivad põhjustada arusaamatusi; kõnes esineb kordusi, katkestusi ja pause.

1) räägib õpitud lauseid kasutades ning õpitud sõnadest ja väljenditest lühikesi lihtlauseid moodustades.	1) küsib ja vastab küsimustele enda ja oma igapäevategevuste kohta, kasutades õpitud väljendeid ja lühilauseid; 2) moodustab lihtsaid lauseid enda ja oma lähiümbruse kohta, kasutades õpitud sõnu ja väljendeid; 3) väljendab oma eelistusi,	1) kordab häälikuid, silpe, sõnu või fraase; 2) kasutab etteantud / õpitud väljendeid ja lauseid (väljendab oma eelistusi, täidab etteantud tabelit jne); 3) esitab kaasõpilastele küsimusi ja teeb ettepanekuid: kes? mis? kuidas? kus? ja kust? abil	1) õigesti hääldamine (tähed, häälikud, õpitud sõnad); 2) enda, sõprade, pereliikmete ja klassikaaslaste tutvustamine; 3) küsimustele vastamine enda ja oma igapäevaste tegevuste kohta; 4) oma eelistuste, meeldimiste ja mitte-meeldimiste väljendamine kasutades õpitud sõnu ja väljendeid; 5) osalemine dialoogis, laulude/luuletuste esitamine; 6) lihtsate juhiste andmine.

	meeldimist ja mittemeeldimist, kasutades õpitud sõnu ja väljendeid; 4) hääldab õigesti õpitud sõnu ning kasutab tuttavate sõnade ja fraaside hääldamisel õiget rõhku.	(küsib küsimusi: Mis päeval on teie klassil matemaatika? Mitmes tund on kehaline kasvatus? jne; pallimäng küsimuste esitamise ja neile vastamise kohta; küsib kuupäeva kohta, nimetab päevi ja kellaagegu jne); 4) räägib mudeli järgi (muudab markeeritud lõikudes sõnu, intervjuerimis mäng, pereliikmete kohta fotoseina koostamine, klassikaaslastele küsimuste esitamine fotodel olevate isikute kohta, neile vastamine jne); 5) koostab ja harjutab lihtsaid lauseid ootuspärase info edastamiseks (pildi, tunniplaani, ankeedi jne järgi), annab lihtsaid juhiseid (tee juhatamine, tegevused klassis jne),	

		koostab plakati ja esitleb seda; 6) kasutab dialoogides õpitud pöördumisi, vabandusi, viisakusväljendeid (teretab, tänab jne); 7) esitab laule ja luuletusi (laulab kaasa teemakohases laulus, koostab rühmatööna puuduoleva(te) salmi(de) jaoks laulusõnad jne); 8) koostab lihtsaid sõnamänge ja mängib neid (memoriin, domino jne); 9) küsib, kas teised said temast aru ning mida nad arvavad.	

KIRJALIKUD TOIMINGUD: tunneb õpitava keele kirjatähti ning õpitud sõnavara õigekirja, kasutab lause alguses suurtähte ja lause lõpus õiget kirjavahemärki; koostab lühikesi lauseid õpitud mallide järgi, kirjutab lühidalt iseendast ja teistest inimestest.

1) kirjutab õpitud sõnu ja lauseid ning täidab õpitud sõnavara kasutades lihtsat lünkteksti.	1) täidab ankeeti isikuandmetega ; 2) kirjutab lühikesi väga lihtsaid tekstisõnumeid, milles edastab infot või esitab küsimusi.	1) teeb ära kirja ja kirjutab mudeli järgi; 2) kirjutab kuuldu järgi sõnu, väljendeid, lauseid; 3) kirjutab isikuandmeid (vihiku peale, ankeeti jne); 4) kirjutab sõnadega numbreid, arve (arvutamine), kuupäevi (arvutusülesanded, mängib numbreid kuulates Bingot jne);	1) lünkade täitmine ja väga lühikeste tekstide kirjutamine (enese, pere, sõbra tutvustus, sõnum, kutse jne); 2) numbrite ja arvude kirjutamine;

		5) kirjutab etteantud näitajate alusel (nt õpimapi tarbeks) loo iseendast ja oma perekonnast, koduloomast jne; (nt koostab rühmatööna plakati: See olen mina); esitleb oma perekonda (nt joonistab perepuu, kuhu märgib pereliikmed, nende nimed ja vanused, lisab pilte); 6) kirjutab etteantud info alusel lühikese teate/(e-)kirja (sõbrale, emale) 7) täidab lünkteksti (nt kirjutab e-mailile vastuse, täites etteantud tekstis ära lüngad); 8) võrdleb pilte, otsib esemeid, kirjutab lauseid puuduolevate esemete kohta (nt pildil B ei ole raamatut); 9) koostab lühikese loovtöö kas üksi või rühmas (tunniplaan, menüü, ilma kirjeldus jne).	3) ankeedi täitmine (nimi, vanus, pereliige, elukutse, hobid).

HOIAKUD, VÄÄRTUSED, KÄITUMINE, KOOSTÖÖKULTUURI LOOMINE JA MITEMEKULTUURILISUS: suhtleb lihtsas keeles, kuid sõltub täielikult vestluskaaslasest, kes öeldut aeglasemalt kordab, ümber sõnastab ja parandab. Esitab lihtsaid küsimusi ja vastab neile; algatab lihtsat suhtlust ja reageerib sellele, kui see puudutab tema vahetuid vajadusi või väga tuttavat teemat.

1) tunneb ja järgib esmaseid viisakusnorme.	1) kasutab korrektselt tervitus- ja hüvastijätuväljendeid (nt tunni alguses ja lõpus); 2) arutleb õpetaja juhendamisel eesti keele, emakeele ja õpitava võõrkeele viisakusnormide sarnasuste ning erinevuste üle; 3) kasutab suhtlemisel õpitava keele viisakus- ja kultuurispetsiifilisi väljendeid (palumine, tänamine, head soovid tähtpäevadeks jne).	1) tunnirutiinide ja kokkulepete täitmine; 2) kultuuriomaste väljendite korrektne kasutamine (soovid jõuludeks jm).

KEELEKASUTUS (keerukus, täpsus ja ladusus)

		1) kasutab vaid üksikuid äraõpitud tarindeid ja lausemalle, kuid ka nendes tuleb ette vigu; 2) teab väga lihtsaid sõnu/viipeid, fraase ja lauseid mõne konkreetse olukorra kohta; 3) vajadusel kompenseerib keeleteadmiste puudumist teiste eneseväljendusvahenditega (žestid, joonistamine jne).	
INFO- JA ANDMEKIRJAOSKUS (andmete, info ja digisisu otsing, hindamine ja haldamine) + suhtlus- ja koostöö digikeskkonnas, digisisu loomine, digiturvalisus, probleemilahendus			
		1) kasutab õpiku sõnastikku või sõnade loendit; 2) kasutab internetiotsingut vajaliku materjali leidmiseks; 3) kasutab digikeskkondi õppetöoks (sh koostöiselt); 4) haldab ja kaitseb oma digitaalset identiteeti.	
KULTUURI TARBIMINE JA LOOMING			
1) teab õpitava keele maa(de) põhiaandmeid ja olulisemaid tähtpäevi.		1) tarbib võõrkeelset meediasisu (multifilmid, videod, muusika, jne); 2) osaleb sihtkultuuri alastel üritustel (võõrkeelepäevad, tähtpäevade tähistamine); 3) tutvub õpetatava keele maa(de)le iseloomulike kultuuritavadega (nt rahvuspühad); 4) tutvub ja näitab kaardil riike ja pealinnu, kus kõneldakse õpitavat keelt; 5) osaleb (vajadusel eesti keeles) mitmekeelsust ja -kultuurilisust puudutavates aruteludes (oma reisikogemuse, eri rahvusest kaasõpilase, teksti- ja videomaterjali jne näitel).	1) kaardil õpitavat keelt kõnelevate riikide ja pealinnade näitamine; 2) lühikese esitluse/plakati tegemine õpitud teemal (rahvuspüha);
ÕPIOSKUSED			
1) kasutab erinevaid keeleõppestrateegiaid.		1) tugineb varasemalt omandatud keeleõppestrateegiatele ning laiendab koostöös õpetajaga nende valikut; 2) õpib õpetaja juhendamisel oma eksimustest (teeb vigade parandusi, seab	1) õppimisel kasutatud keeleõppestrateegiate ja -vahendite reflekteerimine;

		õpieesmärke jne) ja harjutab kaaslaste tagasisidestamist; 3) kasutab digivahendeid õppimiseks ja teadmiste kinnistamiseks (nt veebisõnastik, viktoriinid, sõnakaardid, keeleõppekeskkonnad, info otsimine); 4) osaleb õpetaja juhendamisel paaris- ja rühmatöös.	2) õpetaja juhendamisel mudeli järgi iseenda ja kaaslaste tööle tagasiside andmine.
LÕIMING JA LÄBIVAD TEEMAD			
		1) kasutab võõrkeeletunnis teistes õppeainetes õpitud; 2) teise võõrkeele õppimisel kasutab varasema võõrkeele õppimise kogemust; 3) mõistab mõtteid, tundeid ja fakte erinevatel (õppekava läbivatel) teemadel tuttavates situatsioonides, lähtudes enda vajadustest ja soovidest.	

Hindamine

Hindamisel saadakse ülevaade õpitulemuste saavutusest ja õpilase individuaalsest arengust ning toetatakse selle kaudu õpilase kujunemist positiivse minapildi ja adekvaatse enesehinnanguga ennastjuhtivaks õppijaks, tekitatakse huvi võõrkeelte õppimise vastu ning luuakse alus elukestvale võõrkeeleõppele.

Hindamise abil saab õppija tagasisidet oma edenemise kohta õppimisel ja õpistrateegiate valikuteks. Rakendatakse nii diagnostilist, kujundavat kui ka kokkuvõtvat hindamist, mida esitatakse nii sõnaliste hinnangute kui ka numbriliste hinnatena. Diagnostilise hindamise käigus selgitatakse välja õpilaste eelteadmiste ja oskuste tase, ainealased väärarusaamad ja spetsiifilised õpiraskused, et kavandada järgnevat õppimist ja õpetamist. Õppeprotsessi käigus rakendatakse kujundavat hindamist, kus õpilane saab suulist ja kirjalikku tagasisidet nii õpetajalt kui ka kaasõpilastelt oma õpitulemuste saavutamise taseme ning tugevate külgede ja arenguvõimaluste kohta. Kokkuvõttev hindamine toimub õppeperioodi või mahuka õppeteema lõpul, et kontrollida õppetöös püstitatud eesmärkide saavutamist ja riikliku õppekavaga sätestatud õpitulemuste saavutatust. Kokkuvõttev hinne võib kujuneda õppeperioodi jooksul toimunud hindamise tulemusena, seejuures arvestatakse, et hinnatel võib sõltuvalt töö mahust ja raskusastmest olla erinev kaal. Õpilasele on õppeprotsessi alguses teada, mida ja millal hinnatakse, milliseid hindamisvahendeid kasutatakse ning millised on hindamise kriteeriumid.

Võõrkeele õppimise algetapil hinnatakse põhiliselt positiivset õpitulemust, rõhk on sisulisel tagasisidel, millega tõstetakse esile õpilase edusamme. Õpetaja juhib tähelepanu puudustele

taktitundeliselt, osutades võimalustele neist üle saada. Algul hinnatakse põhiliselt kuulatud tekstist arusaamist ja suulist väljendusoskust